

עמ"ת 9151/11/14 - שадי ابو רmileה, עבד אלחאפו זבלח נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"ת 14-11-9151 ابو רmileה(עוצר) ואח' נ' מדינת ישראל
בפני כב' השופט כרמי מוסק
העוררים
1. שадי ابو רmileה (עוצר)
2. עבד אלחאפו זבלח (עוצר)
נגד
מדינת ישראל
המשיבה

החלטה

1. לפניה עורך על החלטת בית משפט השלום בירושלים, בתיק מ"ת 14-10-47993 (כב' השופט י' מינטקוביץ'), מיום 2.2.14, לפיה הורה בית משפט השלום כי העוררים יעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים נגד.

2. בכתב האישום שהוגש נטען, כי ביום 14.10.20, בשעה 18:00 לערך, ברחוב סואנה בשכונת א-טור בירושלים, החלה התפרעות במהלך רחוב ידו צעירים בני נוער מאטבי לעבר שוטרים שהיו באותו מקום. באותו נסיבות ידו העוררים מספר בני נוער לעבר השוטרים שהיו באותו מקום ועוור 2 היה רעל פנים באותה עת.

3. בהמשך למתואר לעיל, כאשר הבחינו העוררים בשוטרים שעומדים נחום אלעד ג'ומעה ותומר רוזנפולד דולקים אחרים, נמלטו מהמקום. לפיכך נטען, כי העוררים השתתפו בהתקלות אסורה שמטרתה הפרת השלום שיש בה כדי להטיל אימה על הציבור, וכן ניסו לתקוף שוטרים. לעוררים מיזוגות עבירות של ניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות חמימות והתפרעות.

4. בית משפט השלום בחר את חומר הראיות שהציג לפניו באופן מפורט וקבע כי קיימות ראיות לכואורה למפורט בכתב האישום. בית המשפט התייחס בדבריו להודעתו ולדוח הפעולה של השוטר רוזנפולד, מהם עולה כי השוטר הבחן במספר מתחמושת שידיו בני נוער הגיעו לכוח שבו היה וכן לעברו בני נוער. השוטר הבחן בשני צעירים מיידים בני נוער לעברו והחל לרודף אחריהם. לדבריו, הוא רדף אחריהם עד שהגיעו לבית דירות, וראה אותם נכנסים לדירה בקומת הקרקע, והוא המתין מספר שניות עד להגעת שוטרים נוספים באותו מקום ואז נכנס לדירה וזיהה את שני המשיבים שהם באותו מקום צופים בטליזריה. שני העוררים התנספו בכבודות כאשר העורר 2 ישב על מחלצת תפילה בה השתמש קודם לכן כדי לכוסות את פניו, כך לדבריו השוטר.

עמוד 1

5. עוד קיימ בחומר הראיות דוח פעולה של השוטר נחום ג'ומעה המיחס דברים דומים לעורר 1. לדברי השוטר ג'ומעה, הוא עצר בסלון הבית את העורר 1, הבחן באבק על ידו ועל ידי העורר 2 וכן הריח ריח של בצל כאשר שימוש בבל נועד להתמודד עם הגז המדמי. גם השוטר ג'ומעה ציין כי שני העוררים התנספו.

6. גרסת העוררים הייתה שלא השתתפו בהתפרעות, אלא בילו מספר שעות קודם לכן יחד וראו טלוויזיה בסלון הבית. יחד עם זאת, בית המשפט בחן גרסאות העוררים וקבע שנפלו סתיות מסוימות בגרסאותיהם, כאשר העורר 1 טען שהעורר 2 צפוף בין ערוצי הטלוויזיה השונים והתקנית האחורונה בה צפו הייתה בנושא הדיאטה. לעומתו טען העורר 2 כי צפו יחד בסרט אימה או סרט פעולה. בית המשפט בחן גם את יתר דבריהם ומצא סתיות נוספות.

7. בית המשפט הדגיש, כי השוטרים מסרו גרסה מפורשת לפיה ראו את העוררים נכנסים לדירה בקומה העליונה.

8. בפני בית המשפט העלו העוררים טענה, לפיה לא ניתן שהשוטרים שמרו על קשר עין רציף עם בשל תוארי השטח ועקב העובדה שבשעה 18:00 הייתה חשיפה. בית המשפט לא קיבל טיעון זה והבהיר כי מועד האירוע היה לפני כניסה שעון החורף ובשעה 18:00 עדין היה או שאפשר לראות בבירור דמיות.

9. עוד העיר בית המשפט כי הוגג לפני סרטון וידעו כדי לבסס את טענות העוררים, אולם בית המשפט קבע שהסרטון אינו תומך בטענות אלו.

10. לפיקר סבר בית המשפט, כי די בחומר החוקה שלפני כדי לבסס סיכוי סביר להרשעת העוררים במיחס להם.

11. גם לפני חזר בא כוח העוררים על טענותיו ביחס לחומר הראיות והדגיש שהוא מדובר בשעה 18:00 וכי נעשה צילום מטעם העוררים של השטח המדובר בשעה זו. בא כוח העוררים סבור כי לא ניתן להבחן באופן ברור או בכלל במתוך החשיבות סמטה, כאשר מדובר במדרגות ופניה שמאליה עם שער ברזל, כאשר מעל השער קיימים גג, כלומרים, חלק מהמדרגות החיצונית סגור ולא ניתן לראות מה קורה שם. ברור, שלא ניתן היה לשמור על קשר עין רצוף במקום כפי שטענו השוטרים. עוד הצבע על סתיות בין עדות שני השוטרים, כאשר שוטר אחד אמר שאחד העוררים היה רעל פנים, וזאת בנגדו לדברי השוטר השני. הוסיף בא כוח העוררים וטען, שלא ניתן שהשוטרים המתינו רק שניות ספורות לכוח הנוסף שכן זמן קצר לא היה אפשר זמן לעוררים להיכנס לדירה, להתיישב בסלון ולצפות בטלוויזיה. באשר לדברי העוררים ביחס למה צפוף בטלוויזיה טען בא כוח העוררים שהדברים אינם עומדים בסתרה, ולראיה הגיע תדף תכניות ששודרו באותו עת. עוד טען כי לא ניתן שאחד העוררים הצליח לכטוט את פניו באמצעות שטיח תפילה קטן וגם עובדה זו פוגעת בראיות.

12. חזרתי ובחנתי את חומר הראיות, לרבות הסרטונים. לטעמי, כפי שקבע בית משפט השלום, בשלב זה יש לקבוע שקיימות ראיות לכואורה למיחס לעוררים בכתב האישום.

13. עיקר טענותיו של בא כוח העוררים מתייחס למידת האמון שניתן לייחס לשוטרים ולמהימנותם. בשלב זה דבריהם אינם נסתרים בחומר הראיות, וגם אם לטעמו של בא כוח העוררים עלולות להיות מסויימות, הרי עניין זה יתברר במהלך המשפט בתיק העיקרי ובוואדי שאן זה המקום עתה לבחון דברים אלה.

14. באשר למסוכנות הנשקפת מהעוררים, אין חולק שאלה השתתפו באירוע התפרעות, או רוע מסוכן, ועליה השאלה האם במצב הדברים זה, לאור ההתרעויות והפרעות הסדר המתחסכות בירושלים ניתן ליתן אמון בעוררים ולבחוון חלופת מעצר.

15. בית משפט השלום סבר כי במצב זה אין מקום להפנות את העוררים לשירות המבחן לקבלת תסוקיר מעצר, אם כי לטעמו בימים כתיקונים היה מקום לעשות זאת. בית המשפט קבע, כי מדובר בעת האחורה בעבירות נפוצות ואין מנוס מהקשחת המעיצרים בעניינים אלה. בהקשר לכך הינה בית המשפט להחלטות בהן נעצרו קטינים עד לתום ההליכים, חרף קבלת תסוקיר מעצר חיובי.

16. עוד הוסיף בית המשפט, כי הוצאה לפניו חלופת מעצר בעיר ירושלים, בקרבת מקום האירוע אך לטעמו של בית המשפט אין החלטה ראויה ואינה יכולה לאין את מסוכנות העוררים.

17. בעניין זה מקובלת עלי עמדתו של בית משפט השלום. יש לציין כי מדובר בעוררים שאינם קטינים וכן חלופת המעצר שהוצאה בתוככי ירושלים, בקרבת האזורי בהם מתרכשות ההתרעויות והפרעות הסדר, אינה יכולה להיות חלופת מעצר ראויה.

18. אוסיף ואומר, כי לאור המסוכנות הנשקפת מהעוררים ולאור גילם, בהיותם בגירים, אני סבור שהיה מקום להפנותם לৎוקיר מעצר, זאת נוכח המצב השורר בעיר ירושלים, דהיינו הפרות הסדר הקשות, אינו מאפשר בשלב זה לשקלול חלופת מעצר.

19. לאור כל האמור, הערד נדחה.

ניתנה היום, ט"ז חשוון תשע"ה, 09 נובמבר 2014, בנסיבות העוררים וב"כ כוחם וב"כ המשיבה.

כרמי מוסק, שופט